

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2017/541 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2017

για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 83 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση βασίζεται στις καθολικές αξίες της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Βασίζεται στις αρχές της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, αρχές κοινές στα κράτη μέλη.
- (2) Οι τρομοκρατικές πράξεις αποτελούν μία από τις σοβαρότερες παραβιάσεις των παγκόσμιων αξιών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης, και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, στις οποίες έχει θεμελιωθεί η Ένωση. Πρόκειται, εξάλλου, για μία από τις σοβαρότερες προσβολές της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, που είναι κοινές στα κράτη μέλη και στις οποίες βασίζεται η Ένωση.
- (3) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽³⁾ είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της απάντησης της ποινικής δικαιοσύνης των κρατών μελών ενάντια στην τρομοκρατία. Ένα νομικό πλαίσιο κοινό για όλα τα κράτη μέλη και κυρίως ο εναρμονισμένος ορισμός των τρομοκρατικών εγκλημάτων χρησιμεύουν ως σημείο αναφοράς για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών στο πλαίσιο της απόφασης-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, των αποφάσεων του Συμβουλίου 2008/615/ΔΕΥ ⁽⁵⁾ και 2005/671/ΔΕΥ ⁽⁶⁾, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, και των αποφάσεων-πλαίσιο του Συμβουλίου 2002/584/ΔΕΥ ⁽⁸⁾ και 2002/465/ΔΕΥ ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 177 της 18.5.2016, σ. 51.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2017 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2017.

⁽³⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3).

⁽⁴⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 89).

⁽⁵⁾ Απόφαση 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 1).

⁽⁶⁾ Απόφαση 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία όσον αφορά τα τρομοκρατικά αδικήματα (ΕΕ L 253 της 29.9.2005, σ. 22).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 1).

⁽⁸⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

⁽⁹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας (ΕΕ L 162 της 20.6.2002, σ. 1).

- (4) Η τρομοκρατική απειλή εντάθηκε και εξελίχθηκε ραγδαία τα τελευταία έτη. Άτομα που αναφέρονται ως «αλλοδαποί τρομοκράτες μαχητές» ταξιδεύουν στο εξωτερικό με σκοπό την τρομοκρατία. Οι αλλοδαποί τρομοκράτες μαχητές που επιστρέφουν συνιστούν αυξημένη απειλή για την ασφάλεια όλων των κρατών μελών. Οι αλλοδαποί τρομοκράτες μαχητές έχουν συνδεθεί με πρόσφατες επιθέσεις και απόπειρες σε διάφορα κράτη μέλη. Επιπλέον, η Ένωση και τα κράτη μέλη της αντιμετωπίζουν αυξημένες απειλές από άτομα τα οποία εμπνέονται ή καθοδηγούνται από τρομοκρατικές οργανώσεις του εξωτερικού αλλά παραμένουν εντός της Ευρώπης.
- (5) Με την απόφασή του 2178 (2014), το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέφρασε την ανησυχία του για την αυξανόμενη απειλή που συνιστούν οι αλλοδαποί τρομοκράτες μαχητές και έχει ζητήσει από όλα τα κράτη μέλη του ΟΗΕ να μεριμνήσουν ώστε οι πράξεις που συνδέονται με το φαινόμενο αυτό να είναι αξιόπινες σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο. Το Συμβούλιο της Ευρώπης ενέκρινε εν προκειμένω το 2015 το συμπληρωματικό πρωτόκολλο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας.
- (6) Λαμβανομένων υπόψη της εξέλιξης των τρομοκρατικών απειλών και των νομικών υποχρεώσεων για την Ένωση και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου, θα πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη σύγκλιση σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τον ορισμό των τρομοκρατικών εγκλημάτων, των εγκλημάτων που σχετίζονται με τρομοκρατική ομάδα και αυτών που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες, ώστε να καλύπτει πληρέστερα συμπεριφορές συνδεδεμένες ιδίως με τους αλλοδαπούς τρομοκράτες μαχητές και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Αυτές οι μορφές συμπεριφοράς θα πρέπει επίσης να τιμωρούνται όταν τελούνται μέσω του διαδικτύου, αλλά και μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.
- (7) Επιπλέον, ο διασυνοριακός χαρακτήρας της τρομοκρατίας απαιτεί ισχυρή και συντονισμένη αντίδραση και συνεργασία εντός και μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των αρμόδιων υπηρεσιών και οργανισμών της Ένωσης για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων της Eurojust και της Ευρωπόλ. Για τον σκοπό αυτό, επιβάλλεται η αποτελεσματική χρήση των διαθέσιμων μέσων και πόρων για τη συνεργασία, για παράδειγμα των κοινών ομάδων έρευνας και των συνεδριάσεων συντονισμού που υποστηρίζονται από την Eurojust. Η παγκόσμια διάσταση της τρομοκρατίας απαιτεί διεθνή απάντηση, στο πλαίσιο της οποίας θα κληθούν η Ένωση και τα κράτη μέλη της να ενισχύσουν τη συνεργασία με τις ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες. Η ισχυρή και συντονισμένη αντίδραση και συνεργασία είναι επίσης απαραίτητες προκειμένου να επιτευχθούν η διασφάλιση και απόκτηση ηλεκτρονικών αποδείξεων.
- (8) Η παρούσα οδηγία απαριθμεί κατά τρόπο εξαντλητικό μια σειρά σοβαρών εγκλημάτων, όπως η προσβολή της ζωής ενός προσώπου, ως εκ προθέσεως πράξεις που μπορούν να χαρακτηριστούν ως τρομοκρατικά εγκλήματα όταν και στον βαθμό που τελούνται με συγκεκριμένο τρομοκρατικό σκοπό, ήτοι για να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό, να εξαναγκάσουν αδέμια κυβέρνηση ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσουν οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχουν από την εκτέλεσή της, ή να αποσταθεροποιήσουν σοβαρά ή να καταστρέψουν τις θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού. Η απειλή τέλεσης αυτών των εκ προθέσεως πράξεων θα πρέπει επίσης να θεωρείται ότι είναι τρομοκρατικό έγκλημα, όταν αποδεικνύεται, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι η απειλή αυτή πραγματοποιήθηκε με οποιονδήποτε από αυτούς τους τρομοκρατικούς σκοπούς. Αντιθέτως, πράξεις που αποσκοπούν, για παράδειγμα, να εξαναγκάσουν μια κυβέρνηση να προβεί ή να απέχει από οποιαδήποτε πράξη, χωρίς, ωστόσο, να περιλαμβάνονται στον εξαντλητικό κατάλογο σοβαρών εγκλημάτων, δεν θεωρούνται ως τρομοκρατικά εγκλήματα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (9) Τα εγκλήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες είναι πολύ σοβαρά, καθώς είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων και να παράσχουν σε τρομοκράτες και τρομοκρατικές ομάδες τη δυνατότητα να διατηρήσουν και να αναπτύξουν περαιτέρω τις εγκληματικές τους δραστηριότητες, πράγμα που δικαιολογεί την ποινικοποίηση τέτοιων συμπεριφορών.
- (10) Το έγκλημα με δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την εξύμνηση και την αιτιολόγηση τρομοκρατικών πράξεων ή τη διάδοση μηνυμάτων ή εικόνων με διαδικτυακά ή συμβατικά μέσα περιλαμβανομένων όσων αφορούν τα θύματα της τρομοκρατίας, ως τρόπο εκμείευσης στήριξης σκοπών των τρομοκρατών ή σοβαρού εκφοβισμού του πληθυσμού. Η συμπεριφορά αυτή θα πρέπει να τιμωρείται όταν προκαλεί κίνδυνο τέλεσης τρομοκρατικών πράξεων. Σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, όταν εξετάζεται κατά πόσον προκαλείται σχετικός κίνδυνος θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, όπως ο συντάκτης και ο παραλήπτης του μηνύματος, καθώς και το πλαίσιο εντός του οποίου τελέστηκε η πράξη. Η σημασία και ο πιθανός χαρακτήρας του κινδύνου θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης περί δημόσιας υποκίνησης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (11) Η ποινικοποίηση της παρακολούθησης εκπαίδευσης με σκοπό την τρομοκρατία συμπληρώνει το υπάρχον έγκλημα της παροχής εκπαίδευσης και αφορά συγκεκριμένα τις απειλές που απορρέουν από όσους προετοιμάζονται ενεργά για την τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που τελικά ενεργούν κατά μόνας. Η λήψη εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων περιλαμβάνει την απόκτηση γνώσεων, τεκμηρίωσης ή πρακτικών δεξιοτήτων. Η αυτοδιδασκαλία, μεταξύ άλλων μέσω του διαδικτύου ή με τη χρήση άλλου διδακτικού υλικού, θα πρέπει επίσης να θεωρείται ως λήψη εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων, όταν προκύπτει από ενεργητική συμπεριφορά και

πραγματοποιείται με την πρόθεση τέλεσης ή συμβολής στην τέλεση τρομοκρατικής επίθεσης. Στο πλαίσιο όλων των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, η πρόθεση αυτή μπορεί, για παράδειγμα, να συνάγεται από το είδος του υλικού και τη συχνότητα των επισκέψεων. Έτσι, η τηλεφόρτωση εγχειριδίου για την κατασκευή εκρηκτικών με σκοπό την τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος θα μπορούσε να θεωρηθεί ως λήψη εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων. Αντιθέτως, το γεγονός και μόνον της επίσκεψης δικτυακών τόπων ή η συλλογή υλικού για νόμιμους σκοπούς, για παράδειγμα εκπαιδευτικού ή ερευνητικού χαρακτήρα, δεν θεωρείται ως λήψη εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

- (12) Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της απειλής και συγκεκριμένα της ανάγκης να ανακοπεί η ροή των αλλοδαπών τρομοκρατών μαχητών, είναι απαραίτητο να ποινικοποιηθεί η πραγματοποίηση ταξιδιών στο εξωτερικό με σκοπό την τρομοκρατία, ήτοι όχι μόνο η τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων και η παροχή ή λήψη εκπαίδευσης, αλλά και η συμμετοχή στις δραστηριότητες μιας τρομοκρατικής ομάδας. Δεν είναι απαραίτητη η ποινικοποίηση της ίδιας της πράξης του ταξιδιού. Επιπλέον, τα ταξίδια στην επικράτεια της Ένωσης με σκοπό την τρομοκρατία αποτελούν αυξανόμενη απειλή για την ασφάλεια. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να αποφασίσουν για την αντιμετώπιση τρομοκρατικών απειλών που προκύπτουν από την πραγματοποίηση ταξιδιών με σκοπό την τρομοκρατία στο οικείο κράτος μέλος με την ποινικοποίηση των προπαρασκευαστικών πράξεων, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν σχεδιασμό ή συνωμοσία με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος. Οποιαδήποτε ενέργεια διευκόλυνσης ενός τέτοιου ταξιδιού θα πρέπει επίσης να ποινικοποιηθεί.
- (13) Το παράνομο εμπόριο πυροβόλων όπλων, πετρελαίου, ναρκωτικών, τσιγάρων, παραποιημένων προϊόντων και πολιτιστικών αγαθών, η εμπορία ανθρώπων, η παροχή «προστασίας» έναντι χρημάτων και η εκβίαση έχουν μετατραπεί σε επικερδείς μεθόδους χρηματοδότησης των τρομοκρατικών ομάδων. Στο πλαίσιο αυτό, η αυξανόμενη αλληλοσύνδεση μεταξύ οργανωμένου εγκλήματος και τρομοκρατικών ομάδων συνιστά αυξανόμενη απειλή για την ασφάλεια της Ένωσης και συνεπώς θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τις αρχές των κρατών μελών που συμμετέχουν σε ποινικές διαδικασίες.
- (14) Η οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ θεσπίζει κοινούς κανόνες όσον αφορά την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Πέρα από αυτή την προσέγγιση με βάση την πρόληψη, η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας θα πρέπει να τιμωρείται στα κράτη μέλη. Η ποινικοποίηση θα πρέπει να καλύπτει όχι μόνο τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών πράξεων, αλλά και τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών ομάδων και άλλα εγκλήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες, όπως η στρατολόγηση και η εκπαίδευση ή η πραγματοποίηση ταξιδιών με σκοπό την τρομοκρατία, με στόχο τη διάλυση των στηρικτικών δομών που διευκολύνουν την τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων.
- (15) Η παροχή υλικής υποστήριξης με σκοπό την τρομοκρατία μέσω προσώπων που εμπλέκονται ή ενεργούν ως διαμεσολαβητές στην παροχή ή την κυκλοφορία υπηρεσιών, περιουσιακών στοιχείων ή αγαθών, συμπεριλαμβανομένων εμπορικών συναλλαγών που προϋποθέτουν είσοδο ή έξοδο από την Ένωση, όπως η πώληση, η απόκτηση ή η ανταλλαγή πολιτιστικών αγαθών αρχαιολογικής, καλλιτεχνικής, ιστορικής ή επιστημονικής αξίας τα οποία απομακρύνθηκαν παράνομα από περιοχή που ελεγχόταν από τρομοκρατική ομάδα κατά τη στιγμή της απομάκρυνσης, θα πρέπει να τιμωρείται στα κράτη μέλη ως συνέργεια και υποκίνηση σε τρομοκρατικές πράξεις ή ως χρηματοδότηση της τρομοκρατίας όταν πραγματοποιείται με επίγνωση του γεγονότος ότι οι ενέργειες αυτές ή τα προϊόντα τους προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, εν όλω ή εν μέρει, με σκοπό την τρομοκρατία ή προς όφελος τρομοκρατικών ομάδων. Ενδέχεται να χρειαστούν περαιτέρω μέτρα με σκοπό την αποτελεσματική καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου πολιτιστικών αγαθών ως πηγής εσόδων για τις τρομοκρατικές ομάδες.
- (16) Η απόπειρα πραγματοποίησης ταξιδιού με σκοπό την τρομοκρατία, η απόπειρα παροχής εκπαίδευσης με σκοπό την τρομοκρατία και η στρατολόγηση με σκοπό την τρομοκρατία θα πρέπει να τιμωρούνται.
- (17) Όσον αφορά τα ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, η έννοια της πρόθεσης πρέπει να ισχύει σε όλα τα στοιχεία που απαρτίζουν αυτά τα αδικήματα. Ο εκ προθέσεως χαρακτήρας πράξεως ή παραλείψεως μπορεί να συνάγεται από αντικειμενικά, πραγματικά περιστατικά.
- (18) Θα πρέπει να προβλέπονται ποινές και κυρώσεις για φυσικά και νομικά πρόσωπα που υπέχουν ευθύνη για τέτοια αδικήματα, οι οποίες θα αντανάκλουν τη σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών.
- (19) Όταν η στρατολόγηση και εκπαίδευση τρομοκρατών αφορούν παιδιά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δικαστές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την κατάσταση αυτή κατά την επιμέτρηση της ποινής των δραστών, μολονότι δεν θα πρέπει να υφίσταται υποχρέωση των δικαστών να επιβάλουν αυστηρότερη ποινή. Εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή να αξιολογεί την εν λόγω περίπτωση, μαζί με τα άλλα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης.

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

- (20) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες περί δικαιοδοσίας προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική δίωξη των εγκλημάτων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Ειδικότερα, φαίνεται να ενδίδκνται ο καθορισμός δικαιοδοσίας για τα εγκλήματα που τελούνται από όσους παρέχουν εκπαίδευση για τρομοκρατικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από την ιδιαιτερότητα τους, δεδομένων των πιθανών επιπτώσεων τέτοιων συμπεριφορών στο έδαφος της Ένωσης και της στενής ουσιαστικής συνάφειας μεταξύ των εγκλημάτων της παροχής και της παρακολούθησης εκπαίδευσης με σκοπό την τρομοκρατία.
- (21) Για να διασφαλιστεί η επιτυχία των ερευνών και η δίωξη των τρομοκρατικών εγκλημάτων, των εγκλημάτων που σχετίζονται με τρομοκρατική ομάδα ή των εγκλημάτων που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες, οι αρμόδιοι για τη διερεύνηση ή τη δίωξη τέτοιων εγκλημάτων θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά ερευνητικά μέσα, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος ή άλλων σοβαρών εγκλημάτων. Η χρήση των μέσων αυτών, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, θα πρέπει να επικεντρώνεται και να λαμβάνεται υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και τη φύση και τη σοβαρότητα των υπό διερεύνηση αδικημάτων και θα πρέπει να σέβεται το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Σε αυτά τα μέσα θα μπορούσαν, κατά περίπτωση, να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η έρευνα οποιασδήποτε προσωπικής περιουσίας, η παρακολούθηση των επικοινωνιών, η διακριτική παρακολούθηση, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής παρακολούθησης, η λήψη, ανάκτηση και καταγραφή ήχου και φωνής σε ιδιωτικά ή δημόσια οχήματα και χώρους και οπτικής εικόνας προσώπων σε δημόσια οχήματα και χώρους και έρευνες οικονομικού χαρακτήρα.
- (22) Ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας στο διαδίκτυο είναι η αφαίρεση διαδικτυακού περιεχομένου που αποτελεί δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος στην πηγή του. Τα κράτη μέλη οφείλουν να επιδιώκουν με κάθε τρόπο τη συνεργασία με τρίτες χώρες προκειμένου να διασφαλίζεται η αφαίρεση αυτού του διαδικτυακού περιεχομένου που αποτελεί δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος από τους διακομιστές στην επικράτειά τους. Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η αφαίρεση περιεχομένου στην πηγή δεν είναι εφικτή, θα πρέπει να δημιουργηθούν επίσης μηχανισμοί για τη φραγή της πρόσβασης από το έδαφος της Ένωσης σε αυτό το περιεχόμενο. Τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία για την αφαίρεση διαδικτυακού περιεχομένου που αποτελεί δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος ή, όταν αυτή δεν είναι εφικτή, το κλειδίωμα της πρόσβασης στο εν λόγω περιεχόμενο θα μπορούσαν να βασίζονται σε δημόσιες δράσεις, για παράδειγμα νομοθετικές, μη νομοθετικές ή δικαστικές δράσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εθελοντικής δράσης που αναλαμβάνει ο κλάδος του διαδικτύου για την πρόληψη της αθέμιτης χρήσης των υπηρεσιών του ή οποιασδήποτε στήριξης της δράσης αυτής από κράτη μέλη, όπως είναι ο εντοπισμός και η επισήμανση τρομοκρατικού περιεχομένου. Ανεξάρτητα από τη βάση ή μέθοδο δράσης που θα επιλεγεί, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε να παρέχεται επαρκές επίπεδο ασφάλειας δικαίου και προβλεψιμότητας για τους χρήστες και τους παρόχους υπηρεσιών, καθώς και η δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Οποιαδήποτε τέτοια μέτρα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα των τελικών χρηστών και να συμμορφώνονται με τις ισχύουσες νομικές και δικαστικές διαδικασίες καθώς και με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ο Χάρτης»).
- (23) Η αφαίρεση του διαδικτυακού περιεχομένου που αποτελεί δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος ή, όταν αυτή δεν είναι εφικτή, το κλειδίωμα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τους κανόνες της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να επιβληθεί στους παρόχους υπηρεσιών γενική υποχρέωση να παρακολουθούν τις πληροφορίες που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν ούτε να αναζητούν ενεργά γεγονότα ή περιστάσεις που υποδεικνύουν την ύπαρξη παράνομης δραστηριότητας. Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας θα πρέπει να απαλλάσσονται από την ευθύνη τους, εφόσον δεν γνωρίζουν πραγματικά ότι πρόκειται για παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία και δεν γνωρίζουν τα γεγονότα ή τις περιστάσεις από τα οποία προκύπτει η παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία.
- (24) Για την πραγματική καταπολέμηση της τρομοκρατίας, έχει ζωτική σημασία η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών που θεωρούνται ότι είναι συναφείς από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, ανίχνευσης, διερεύνησης και δίωξης τρομοκρατικών εγκλημάτων μεταξύ αρμόδιων αρχών και οργανισμών της Ένωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες ανταλλάσσονται με αποτελεσματικό και έγκαιρο τρόπο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο της Ένωσης, όπως η απόφαση 2005/671/ΔΕΥ, η απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽²⁾ και η οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές, όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο ανταλλαγής συναφών πληροφοριών, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τη σοβαρή απειλή που συνιστούν τα τρομοκρατικά αδικήματα.

(¹) Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

(²) Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 205 της 7.8.2007, σ. 63).

(³) Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 132).

- (25) Τα κράτη μέλη, προκειμένου να ενισχυθεί το ισχύον πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, όπως προβλέπεται στην απόφαση 2005/671/ΔΕΥ, θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι συναφείς πληροφορίες που συλλέγονται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, για παράδειγμα από αρχές επιβολής του νόμου, εισαγγελείς ή ανακριτές, καθίστανται προσιτές στις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών στις οποίες τα κράτη μέλη θεωρούν ότι αυτές οι πληροφορίες είναι χρήσιμες. Κατ' ελάχιστο, οι εν λόγω συναφείς πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που διαβιβάζονται στην Ευρωπόλ ή στην Eurojust σύμφωνα με την απόφαση 2005/671/ΔΕΥ. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των κανόνων της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων, όπως θεσπίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και με την επιφύλαξη των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, όπως των κανόνων που θεσπίζει η οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ.
- (26) Οι συναφείς πληροφορίες που συλλέγονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας σε σχέση με τρομοκρατικά αδικήματα θα πρέπει να ανταλλάσσονται. Ο όρος «ποινική διαδικασία» θεωρείται ότι καλύπτει όλα τα στάδια, από τη στιγμή που ένα πρόσωπο θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για τέλεση αξιόποινης πράξης ή εικαζόμενης αξιόποινης πράξης έως ότου καταστεί οριστική η απόφαση για την τελική εκτίμηση του κατά πόσον το εν λόγω πρόσωπο έχει τελέσει τη σχετική αξιόποινη πράξη.
- (27) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίζουν μέτρα προστασίας, στήριξης και συνδρομής που να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες των θυμάτων της τρομοκρατίας, σύμφωνα με την οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ και όπως προσδιορίζονται περαιτέρω από την παρούσα οδηγία. Θύμα της τρομοκρατίας είναι εκείνο που ορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, ήτοι το φυσικό πρόσωπο το οποίο υπέστη ζημία, συμπεριλαμβανομένης της σωματικής, ψυχικής ή συναισθηματικής βλάβης ή της οικονομικής ζημίας, στον βαθμό που προκλήθηκε απευθείας από τρομοκρατικό έγκλημα, ή μέλος της οικογένειας προσώπου ο θάνατος του οποίου προκλήθηκε απευθείας από τρομοκρατικό έγκλημα και τα οποία έχουν υποστεί ζημία εξαιτίας του θανάτου του εν λόγω προσώπου. Τα μέλη της οικογένειας των επιζώντων θυμάτων της τρομοκρατίας, όπως ορίζονται στο εν λόγω άρθρο, έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες στήριξης θυμάτων και μέτρα προστασίας σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.
- (28) Η συνδρομή σε σχέση με τις αγωγές αποζημίωσης των θυμάτων παρέχεται με την επιφύλαξη και επιπλέον της συνδρομής που λαμβάνουν τα θύματα της τρομοκρατίας από τις αρχές συνδρομής σύμφωνα με την οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾. Αυτό δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες για τη νομική εκπροσώπηση κατά τη διεκδίκηση αποζημίωσης, μεταξύ άλλων μέσω των ρυθμίσεων για το ευεργέτημα πηνίας, και οποιουδήποτε άλλους σχετικούς εθνικούς κανόνες περί αποζημιώσεων.
- (29) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι θα παρέχεται, εντός των εθνικών υποδομών για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, ολοκληρωμένη απάντηση στις ειδικές ανάγκες των θυμάτων της τρομοκρατίας αμέσως μετά την τρομοκρατική επίθεση και για όσο διάστημα είναι απαραίτητο στη συνέχεια. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν ενιαίο και επικαιροποιημένο δικτυακό τόπο με όλες τις συναφείς πληροφορίες και κέντρο στήριξης έκτακτης ανάγκης για τα θύματα και τα μέλη της οικογένειάς τους, που να παρέχουν πρώτες βοήθειες για την ψυχολογική και συναισθηματική υποστήριξη. Οι πρωτοβουλίες των κρατών μελών σε αυτό τον τομέα θα πρέπει να υποστηρίζονται μέσω της πλήρους αξιοποίησης των διαθέσιμων κοινών μηχανισμών συνδρομής και πόρων σε επίπεδο Ένωσης. Οι υπηρεσίες στήριξης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οι ειδικές ανάγκες των θυμάτων της τρομοκρατίας μπορεί να εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες στήριξης αντιμετωπίζουν καταρχάς τουλάχιστον τις συναισθηματικές και ψυχολογικές ανάγκες των πιο ευάλωτων θυμάτων της τρομοκρατίας και ενημερώνουν όλα τα θύματα της τρομοκρατίας σχετικά με τη διαθεσιμότητα περαιτέρω συναισθηματικής και ψυχολογικής στήριξης, συμπεριλαμβανομένων της μετατραυματικής υποστήριξης και συμβουλευτικής.
- (30) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλα τα θύματα της τρομοκρατίας έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά των θυμάτων, τις διαθέσιμες υπηρεσίες στήριξης και τα καθέστώτα αποζημίωσης στο κράτος μέλος όπου τελέστηκε το τρομοκρατικό έγκλημα. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν τη μεταξύ τους συνεργασία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα θύματα της τρομοκρατίας τα οποία κατοικούν σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο τελέστηκε το τρομοκρατικό έγκλημα έχουν πραγματικά πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα θύματα της τρομοκρατίας έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες μακροπρόθεσμης στήριξης στο κράτος μέλος κατοικίας τους, ακόμα και εάν το τρομοκρατικό έγκλημα έλαβε χώρα σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων (ΕΕ L 261 της 6.8.2004, σ. 15).

- (31) Όπως αναφέρεται στην αναθεωρημένη στρατηγική της ΕΕ για την καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης στην τρομοκρατία, του 2014, και στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών συνερχόμενων στα πλαίσια του Συμβουλίου για την ενίσχυση της αντιμετώπισης, από την ποινική δικαιοσύνη, της ριζοσπαστικοποίησης που οδηγεί στην τρομοκρατία και τον βίαιο εξτρεμισμό, του 2015, η πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης στην τρομοκρατία, περιλαμβανομένης της ριζοσπαστικοποίησης μέσω του διαδικτύου, απαιτεί μια μακροπρόθεσμη, προορατική και συνολική προσέγγιση. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να συνδυάζει μέτρα στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης με πολιτικές στους τομείς της εκπαίδευσης, της κοινωνικής ένταξης και ενσωμάτωσης, καθώς και την παροχή αποτελεσματικών προγραμμάτων απορριζοσπαστικοποίησης ή απεμπλοκής και εξόδου ή αποκατάστασης, μεταξύ άλλων στη φυλακή και στο πλαίσιο της δικαστικής επιτήρησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταλλάσσουν ορθές πρακτικές, για αποτελεσματικά μέτρα και σχέδια στον τομέα αυτό, ιδίως όσον αφορά τους αλλοδαπούς τρομοκράτες μαχητές καθώς και τους επιστρέφοντες, ενδεχομένως σε συνεργασία με την Επιτροπή και με τους σχετικούς οργανισμούς και φορείς της Ένωσης.
- (32) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της ριζοσπαστικοποίησης που οδηγεί στην τρομοκρατία, μέσω του συντονισμού, της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών σχετικά με τις εθνικές πολιτικές πρόληψης, καθώς και μέσω της θέσης σε εφαρμογή ή, ανάλογα με την περίπτωση, της επικαιροποίησης εθνικών πολιτικών πρόληψης, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες, τους στόχους και τις ικανότητες του καθενός και βασιζόμενα στη δική τους πείρα. Η Επιτροπή θα πρέπει, κατά περίπτωση, να παρέχει υποστήριξη στις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές για την ανάπτυξη πολιτικών πρόληψης.
- (33) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες και τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος, να παρέχουν στήριξη στους επαγγελματίες, περιλαμβανομένων των εταίρων της κοινωνίας των πολιτών που ενδέχεται να έλθουν σε επαφή με πρόσωπα ευάλωτα στη ριζοσπαστικοποίηση. Τα εν λόγω μέτρα στήριξης είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν, ιδίως, κατάρτιση και μέτρα ευαισθητοποίησης, με σκοπό να διευκολύνουν τους εταίρους αυτούς να εντοπίζουν και να αντιμετωπίζουν τα σημάδια ριζοσπαστικοποίησης. Κατά περίπτωση, τα μέτρα αυτά λαμβάνονται σε συνεργασία με ιδιωτικές επιχειρήσεις, συναφείς οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τοπικές κοινότητες και άλλους φορείς.
- (34) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, λόγω της ανάγκης για εναρμονισμένους κανόνες σε ενωσιακό επίπεδο, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (35) Η παρούσα οδηγία σέβεται τις αρχές που αναγνωρίζονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, καθώς και τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη, συμπεριλαμβανομένων των αρχών που εκτίθενται στους τίτλους II, III, V και VI του Χάρτη, που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια, την ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και την ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας, τη γενική απαγόρευση διακρίσεων συγκεκριμένα λόγω φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων, την αρχή της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιόποινων πράξεων και ποινών, η οποία καλύπτει επίσης την απαίτηση για ακρίβεια, σαφήνεια και προβλεψιμότητα στο ποινικό δίκαιο, το τεκμήριο της αθωότητας, καθώς και την ελεύθερη κυκλοφορία κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (!). Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, το διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και άλλες υποχρεώσεις σχετικές με τα ανθρώπινα δικαιώματα δυνάμει του διεθνούς δικαίου.
- (36) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τα οικονομικά δικαιώματα των υπόπτων ή των κατηγορουμένων σε ποινικές διαδικασίες.
- (37) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των ευθυνών των κρατών μελών δυνάμει του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Η παρούσα οδηγία δεν διέπει τις δραστηριότητες των ένοπλων δυνάμεων σε περίοδο ένοπλης σύγκρουσης, οι οποίες διέπονται από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο κατά την έννοια που δίνει στους όρους αυτούς το εν λόγω δίκαιο, ούτε τις δραστηριότητες των στρατιωτικών δυνάμεων κράτους κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, εφόσον διέπονται από άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.
- (38) Η ανάληψη ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων από αμερόληπτες ανθρωπιστικές οργανώσεις, αναγνωρισμένες από το διεθνές δίκαιο, περιλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, λαμβανομένης παράλληλα υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(!) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

- (39) Η εφαρμογή των ποινικών μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι αναλογική προς τη φύση και τις περιστάσεις του εγκλήματος, λαμβανομένων υπόψη των νόμιμων στόχων που επιδιώκονται και της αναγκαιότητάς τους σε μια δημοκρατική κοινωνία και θα πρέπει να αποφεύγει οποιαδήποτε μορφή αυθαιρεσίας, ρατσισμού ή διακρίσεων.
- (40) Κανένα στοιχείο της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται ως προοριζόμενο να μειώσει ή να περιορίσει τη διάδοση δεδομένων για επιστημονικούς, ακαδημαϊκούς ή ενημερωτικούς λόγους. Η έκφραση ριζοσπαστικών, επιθετικών ή αμφιλεγόμενων απόψεων στο πλαίσιο δημόσιας συζήτησης για ευαίσθητα πολιτικά θέματα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και, ειδικότερα, στον ορισμό της δημόσιας υποκίνησης για τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων.
- (41) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα εν λόγω κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύονται από αυτήν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (42) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (43) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επομένως να αντικαταστήσει την απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία και να τροποποιηθεί την απόφαση 2005/671/ΔΕΥ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η οδηγία αυτή θεσπίζει ελάχιστους κανόνες σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των ποινών στον τομέα των τρομοκρατικών εγκλημάτων, των εγκλημάτων που σχετίζονται με τρομοκρατική ομάδα και των εγκλημάτων που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες, καθώς και μέτρα προστασίας, στήριξης και αρωγής των θυμάτων της τρομοκρατίας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι κάτωθι ορισμοί:

- ως «κεφάλαια» νοούνται τα περιουσιακά στοιχεία κάθε είδους, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα, ασχέτως του τρόπου απόκτησής τους, καθώς και νομικά έγγραφα ή πράξεις σε οποιαδήποτε μορφή, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής ή ψηφιακής, που αποδεικνύουν δικαίωμα ή συμφέρον για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τραπεζικές πιστώσεις, ταξιδιωτικές επιταγές, τραπεζικές επιταγές, εντολές πληρωμών, μετοχές, κινητές αξίες, ομόλογα, συναλλαγματικές και πιστωτικές επιστολές·
- ως «νομικό πρόσωπο» νοείται οποιαδήποτε οντότητα έχει νομική προσωπικότητα σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία, εξαιρουμένων των κρατών ή των οργανισμών δημόσιου δικαίου που ασκούν κρατική εξουσία και των διεθνών οργανισμών δημόσιου δικαίου·
- ως «τρομοκρατική ομάδα» νοείται μια δομημένη ομάδα με περισσότερα από δύο πρόσωπα, η οποία συγκροτείται για μακροχρόνια περίοδο και ενεργεί συντονισμένα με σκοπό την τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων· ως «δομημένη ομάδα» νοείται η ομάδα που δεν συγκροτήθηκε περιστασιακά για την άμεση τέλεση εγκλήματος και που δεν χρειάζεται να έχει τυπικά καθορισμένους ρόλους για τα μέλη της, συνέχεια της δράσης των μελών της ή αναπτυγμένη δομή.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Άρθρο 3

Τρομοκρατικά εγκλήματα

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κατωτέρω εκ προθέσεως πράξεις, που χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας και οι οποίες είναι δυνατόν, λόγω της φύσης ή του συναφούς πλαισίου τους, να πλήξουν σοβαρά χώρα ή διεθνή οργανισμό, ορίζονται ως τρομοκρατικά εγκλήματα στις περιπτώσεις που τελούνται με έναν από τους στόχους που απαριθμούνται στην παράγραφο 2:

- α) προσβολή κατά της ζωής προσώπου, η οποία μπορεί να προκαλέσει τον θάνατο·
- β) προσβολή κατά της σωματικής ακεραιότητας προσώπου·
- γ) απαγωγή ή αρπαγή ομήρων·
- δ) πρόκληση εκτεταμένων καταστροφών σε κυβερνητικές ή δημόσιες εγκαταστάσεις, συγκοινωνιακά δίκτυα, εγκαταστάσεις υποδομής περιλαμβανομένων των συστημάτων πληροφορικής, σταθερές εξέδρες που βρίσκονται επί της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, δημόσιους χώρους ή ιδιωτικές ιδιοκτησίες, που θα μπορούσαν να εκθέσουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές ή να προξενήσουν σημαντικές οικονομικές απώλειες·
- ε) κατάληψη αεροσκαφών ή πλοίων ή άλλων μέσων μαζικής μεταφοράς ή μεταφοράς εμπορευμάτων·
- στ) κατασκευή, κατοχή, κτήση, μεταφορά, προμήθεια ή χρήση εκρηκτικών υλών ή πυροβόλων όπλων, συμπεριλαμβανομένων των χημικών, βιολογικών, ραδιολογικών ή πυρηνικών όπλων, καθώς και έρευνα και ανάπτυξη όσον αφορά τα χημικά, βιολογικά, ραδιολογικά ή πυρηνικά όπλα·
- ζ) απελευθέρωση επικινδυνών ουσιών ή πρόκληση πυρκαγιών, πλημμυρών ή εκρήξεων, με αποτέλεσμα την έκθεση ανθρώπινης ζωής σε κίνδυνο·
- η) διαταραχή ή διακοπή του εφοδιασμού ύδατος, ηλεκτρικής ενέργειας ή κάθε άλλου βασικού φυσικού πόρου, με αποτέλεσμα την έκθεση ανθρώπινης ζωής σε κίνδυνο·
- θ) παράνομη παρεμβολή σε σύστημα, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 4 της οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών, στις περιπτώσεις όπου ισχύει το άρθρο 9 παράγραφος 3 ή το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο β) ή γ) της εν λόγω οδηγίας και παράνομη παρεμβολή σε δεδομένα, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, στις περιπτώσεις όπου ισχύει το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο γ) της εν λόγω οδηγίας·
- ι) απειλή τέλεσης οποιασδήποτε εκ των πράξεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως θ).

2. Οι σκοποί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι:

- α) να εκφοβιστεί σοβαρά ένας πληθυσμός·
- β) να εξαναγκαστούν αθέμιτα κυβέρνηση ή διεθνής οργανισμός να εκτελέσουν ή να παραλείψουν οποιαδήποτε πράξη·
- γ) να αποσταθεροποιηθούν σοβαρά ή να καταστραφούν οι θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού.

Άρθρο 4

Εγκλήματα σχετικά με τρομοκρατική ομάδα

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρούνται ως εγκλήματα οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελούμενες πράξεις:

- α) η καθοδήγηση τρομοκρατικής ομάδας·
- β) η συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, μεταξύ άλλων με την παροχή πληροφοριών ή υλικών μέσων ή με κάθε μορφής χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της, με επίγνωση του γεγονότος ότι η συμμετοχή αυτή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες της ομάδας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Αυγούστου 2013, για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 218 της 14.8.2013, σ. 8).

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 5

Δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρείται ως έγκλημα, όταν τελείται εκ προθέσεως, η διάδοση ή άλλη διάθεση, με οποιοδήποτε μέσο, είτε στο διαδίκτυο ή με συμβατικά μέσα, μηνύματος προς το κοινό, με πρόθεση την υποκίνηση σε τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως θ), όταν μια τέτοια συμπεριφορά, άμεσα ή έμμεσα, για παράδειγμα μέσω της εξύμνησης τρομοκρατικών πράξεων, υποστηρίζει την τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο κίνδυνο τέλεσης ενός ή περισσότερων τέτοιων εγκλημάτων.

Άρθρο 6

Στρατολόγηση τρομοκρατών

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η υποκίνηση άλλου προσώπου σε τέλεση ή συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως θ) ή στο άρθρο 4 τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα όταν τελείται εκ προθέσεως.

Άρθρο 7

Παροχή εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρείται ως έγκλημα, όταν τελείται εκ προθέσεως, η παροχή οδηγιών σχετικά με την κατασκευή ή τη χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων όπλων, λοιπών όπλων ή επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή σχετικά με άλλες ειδικές μεθόδους ή τεχνικές, με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως θ), με επίγνωση του γεγονότος ότι η παρασχέδια τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν.

Άρθρο 8

Παρακολούθηση εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρείται ως έγκλημα, όταν τελείται εκ προθέσεως, η λήψη οδηγιών σχετικά με την κατασκευή ή τη χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων όπλων, λοιπών όπλων ή επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή σχετικά με άλλες ειδικές μεθόδους ή τεχνικές, με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως θ).

Άρθρο 9

Ταξίδια με σκοπό την τρομοκρατία

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρούνται ως εγκλήματα, όταν τελούνται εκ προθέσεως, τα ταξίδια σε χώρα άλλη από το εν λόγω κράτος μέλος με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος που αναφέρεται στο άρθρο 3, με σκοπό τη συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας με επίγνωση του γεγονότος ότι η εν λόγω συμμετοχή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες αυτής της ομάδας όπως αναφέρονται στο άρθρο 4, ή με σκοπό την παροχή ή παρακολούθηση εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων κατά τα άρθρα 7 και 8.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι οι ακόλουθες ενέργειες θα θεωρούνται αξιόποινα ποινικά αδικήματα όταν τελούνται εκ προθέσεως:

α) ταξίδι προς το εν λόγω κράτος μέλος με σκοπό την τέλεση ή συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3, με σκοπό τη συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας με επίγνωση του γεγονότος ότι η συμμετοχή αυτή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες αυτής της ομάδας, όπως αναφέρονται στο άρθρο 4, ή με σκοπό την παροχή ή λήψη εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8· ή

β) προπαρασκευαστικές πράξεις που πραγματοποιούνται από πρόσωπο που εισέρχεται στο εν λόγω κράτος μέλος με την πρόθεση να τελέσει ή να συμβάλει στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3.

Άρθρο 10

Οργάνωση ή κατ' άλλον τρόπο διευκόλυνση ταξιδιών με σκοπό την τρομοκρατία

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρείται ως έγκλημα, όταν διαπράττεται εκ προθέσεως, οποιαδήποτε πράξη οργάνωσης ή διευκόλυνσης που παρέχει συνδρομή σε ένα άτομο να ταξιδέψει με σκοπό την τρομοκρατία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α), με επίγνωση του γεγονότος ότι η συνδρομή που παρέχεται είναι για αυτόν τον σκοπό.

Άρθρο 11

Χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τιμωρείται ως έγκλημα, όταν διαπράττεται εκ προθέσεως, η παροχή ή η συγκέντρωση κεφαλαίων, με οποιονδήποτε τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν ή με επίγνωση του γεγονότος ότι θα χρησιμοποιηθούν, εν όλω ή εν μέρει, για την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση οποιουδήποτε από τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 10.

2. Όταν η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αφορά οποιοδήποτε από τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 3, 4 και 9, δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν πράγματι τα κεφάλαια, εν όλω ή εν μέρει, για την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση οποιουδήποτε από τα εγκλήματα αυτά ούτε απαιτείται να γνωρίζει ο δράστης για ποιο συγκεκριμένο έγκλημα ή εγκλήματα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν οι πόροι.

Άρθρο 12

Λοιπά εγκλήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι στα συνδεδεμένα με τρομοκρατικές δραστηριότητες εγκλήματα συγκαταλέγονται οι ακόλουθες εκ προθέσεως πράξεις:

- α) διακεκριμένη κλοπή με σκοπό την τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3·
- β) εκβίαση με σκοπό την τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3·
- γ) πλαστογραφία διοικητικών εγγράφων ή χρήση πλαστών διοικητικών εγγράφων με σκοπό την τέλεση ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως θ), στο άρθρο 4 στοιχείο β), και στο άρθρο 9.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ, ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 13

Σχέση με τρομοκρατικά εγκλήματα

Για να θεωρηθεί αξιόποιο ένα αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 4 ή στον τίτλο III, δεν είναι αναγκαίο να έχει πράγματι τελεστεί τρομοκρατικό έγκλημα ούτε είναι αναγκαίο, καθόσον αφορά τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 10 και στο άρθρο 12, να αποδειχθεί σύνδεση με άλλο συγκεκριμένο έγκλημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Συνέργεια και υποκίνηση, ηθική αυτοουργία και απόπειρα

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι η συνέργεια και η υποκίνηση σε έγκλημα προβλεπόμενο στα άρθρα 3 έως 8 και στα άρθρα 11 και 12 συνιστά αξιόποιο αδίκημα.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι η ηθική αυτοουργία σε έγκλημα προβλεπόμενο στα άρθρα 3 έως 12 συνιστά αξιόποιο αδίκημα.
3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι συνιστούν αξιόποινη πράξη η απόπειρα τέλεσης εγκλήματος προβλεπόμενου στα άρθρα 3, 6, 7, στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α), και στα άρθρα 11 και 12, με εξαίρεση την κατοχή όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και το έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ι).

Άρθρο 15

Ποινές εις βάρος φυσικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14 τιμωρούνται με ποινικές κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, που ενδέχεται να επιφέρουν την παράδοση ή την έκδοση.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τα τρομοκρατικά εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3 και τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 14, στον βαθμό που σχετίζονται με τρομοκρατικά εγκλήματα, τιμωρούνται με ποινές στερητικές της ελευθερίας αυστηρότερες από εκείνες που επιβάλλονται δυνάμει του εθνικού δικαίου για τέτοια εγκλήματα όταν δεν συντρέχει η συγκεκριμένη πρόθεση που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 3, εκτός εάν οι ποινές που επιβάλλονται είναι ήδη οι μέγιστες δυνατές ποινές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 4 τιμωρούνται με μέγιστη ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον 15 ετών για το έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 4 στοιχείο α) και τουλάχιστον οκτώ ετών για τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 4 στοιχείο β). Όταν το τρομοκρατικό έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ι) τελείται από άτομο που διευθύνει τρομοκρατική οργάνωση όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 στοιχείο α), η μέγιστη ποινή δεν είναι μικρότερη των οκτώ ετών.
4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι, όταν τελείται έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 6 ή 7 κατά παιδιού, αυτό μπορεί, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής.

Άρθρο 16

Ελαφρυντικές περιστάσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ποινές που αναφέρονται στο άρθρο 15 να μπορούν να μειωθούν όταν ο δράστης του εγκλήματος:

- α) παραιτείται από τις τρομοκρατικές δραστηριότητές του· και
- β) παρέχει στις διοικητικές ή τις δικαστικές αρχές πληροφορίες τις οποίες δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν διαφορετικά και οι οποίες τις βοηθούν:
 - i) να αποτρέψουν ή να μετριάσουν τις συνέπειες του εγκλήματος,
 - ii) να αναγνωρίσουν ή να προσαγάγουν ενώπιον της δικαιοσύνης τους υπόλοιπους δράστες,
 - iii) να εξεύρουν αποδεικτικά στοιχεία, ή
 - iv) να εμποδίσουν την τέλεση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14.

Άρθρο 17

Ευθύνη των νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα να μπορούν να υπέχουν ευθύνη για οποιοδήποτε από τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14, όταν αυτά τελούνται προς όφελός τους από οποιοδήποτε πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει ιδύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου βασιζόμενη σε:
 - α) εξουσία εκπροσώπησης του νομικού προσώπου·
 - β) εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου·
 - γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι τα νομικά πρόσωπα υπέχουν ευθύνη όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου κατέστησε δυνατή την τέλεση οποιουδήποτε εκ των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14 προς όφελος του εν λόγω νομικού προσώπου από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του.
3. Η ευθύνη των νομικών προσώπων δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την ποινική δίωξη φυσικών προσώπων που είναι αυτουργοί, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στην τέλεση οποιουδήποτε εκ των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14.

Άρθρο 18

Κυρώσεις εις βάρος νομικών προσώπων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι σε νομικό πρόσωπο το οποίο υπέχει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 17 επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται χρηματικά πρόστιμα με ποινικό ή μη χαρακτήρα και, ενδεχομένως, άλλες κυρώσεις, όπως:

- α) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις·
- β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση της άσκησης εμπορικής δραστηριότητας·
- γ) θέση υπό δικαστική εποπτεία·
- δ) δικαστική εκκαθάριση·
- ε) προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για την τέλεση του εγκλήματος.

Άρθρο 19

Δικαιοδοσία και ποινική δίωξη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του ως προς τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14 όταν:

- α) το έγκλημα διαπράττεται, εξολοκλήρου ή εν μέρει, στο έδαφός του·
- β) το έγκλημα διαπράττεται επί σκάφους υπό τη σημαία του ή αεροσκάφους εγγεγραμμένου στο νηολόγιό του·
- γ) ο δράστης του εγκλήματος είναι πολίτης ή κάτοικός του·
- δ) το έγκλημα διαπράττεται προς όφελος νομικού προσώπου εγκατεστημένου στο έδαφός του·
- ε) το έγκλημα διαπράττεται κατά των θεσμών ή του πληθυσμού του εν λόγω κράτους μέλους ή κατά θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης που έχουν την έδρα τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του εάν το έγκλημα έχει διαπραχθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του σε ό,τι αφορά την παροχή εκπαίδευσης τρομοκρατών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7, όταν ο δράστης παρέχει εκπαίδευση στους υπηκόους ή τους κατοίκους του, στις περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου. Το κράτος μέλος ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

3. Όταν έγκλημα υπάγεται στη δικαιοδοσία περισσότερων του ενός κρατών μελών και οποιοδήποτε εκ των συγκεκριμένων κρατών μελών μπορεί εγκύρως να ασκήσει δίωξη βάσει των ιδίων πραγματικών περιστατικών, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να αποφασίσουν ποιο εξ αυτών θα προβεί στη δίωξη των δραστών με σκοπό, εφόσον είναι δυνατό, να συγκεντρωθεί η διαδικασία σε ένα μόνο κράτος μέλος. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την Eurojust για να διευκολύνει τη συνεργασία των δικαστικών τους αρχών και τον συντονισμό των ενεργειών τους.

Λαμβάνονται υπόψη τα εξής στοιχεία:

- α) το κράτος μέλος είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε το έγκλημα·
- β) το κράτος μέλος είναι εκείνο του οποίου ο δράστης είναι υπήκοος ή κάτοικος·
- γ) το κράτος μέλος είναι το κράτος καταγωγής των θυμάτων·
- δ) το κράτος μέλος είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου ο δράστης ανακαλύφθηκε.

4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του ως προς τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14 σε περιπτώσεις όπου αρνείται να παραδώσει ή να εκδώσει άτομο που θεωρείται ύποπτο ή έχει καταδικαστεί για ένα τέτοιο έγκλημα σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα.
5. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η δικαιοδοσία του καλύπτει υποθέσεις στις οποίες τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 14 έχουν τελεστεί εν όλω ή εν μέρει στο έδαφός του, ανεξαρτήτως του τόπου όπου η τρομοκρατική ομάδα έχει τη βάση της ή αναπτύσσει τις εγκληματικές δραστηριότητές της.
6. Το παρόν άρθρο δεν αποκλείει την άσκηση δικαιοδοσίας επί ποινικών υποθέσεων, όπως την έχει θεσπίσει ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 20

Ερευνητικά μέσα και δήμευση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να τεθούν στη διάθεση των προσώπων, μονάδων ή υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και δίωξη των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 12, αποτελεσματικά μέσα έρευνας, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται κατά του οργανωμένου εγκλήματος ή άλλων σοβαρών εγκλημάτων.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές τους δεσμεύουν ή δημεύουν, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με την οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), τα προϊόντα οποιουδήποτε από τα εγκλήματα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία και τα όργανα που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν κατά την τέλεσή του ή τη συμβολή στην τέλεσή του.

Άρθρο 21

Μέτρα κατά του διαδικτυακού περιεχομένου που αποτελεί δημόσια υποκίνηση

1. Τα κράτη μέλη προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να διασφαλίζεται η άμεση αφαίρεση διαδικτυακού περιεχομένου στην επικράτειά τους το οποίο αποτελεί δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, κατά την έννοια του άρθρου 5. Επιδιώκουν επίσης να επιτύχουν την αφαίρεση του περιεχομένου αυτού από ιστοσελίδες εκτός της επικράτειάς τους.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν, στις περιπτώσεις που η αφαίρεση περιεχομένου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στην πηγή του δεν είναι εφικτή, να λαμβάνουν μέτρα για τη φραγή της πρόσβασης στο εν λόγω περιεχόμενο στους χρήστες του διαδικτύου στην επικράτειά τους.
3. Τα μέτρα αφαίρεσης και φραγής πρέπει να καθορίζονται ακολουθώντας διαφανείς διαδικασίες και να παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις, ειδικότερα για να εξασφαλίζεται ότι τα εν λόγω μέτρα περιορίζονται στις απαραίτητες και αναλογικές προς τον επιδιωκόμενο σκοπό ενέργειες και ότι οι χρήστες θα ενημερώνονται για τους λόγους των μέτρων αυτών. Οι εγγυήσεις όσον αφορά την άρση ή την αναστολή των εν λόγω μέτρων περιλαμβάνουν επίσης τη δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής.

Άρθρο 22

Τροποποιήσεις της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ

Η απόφαση 2005/671/ΔΕΥ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) “τρομοκρατικά εγκλήματα”: τα εγκλήματα που αναφέρονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

(* Οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88, της 31.3.2017 σ.6).».

- 2) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι οι συναφείς πληροφορίες που συλλέγονται από τις αρμόδιες αρχές του στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών σε σχέση με τρομοκρατικά εγκλήματα θα τίθενται το συντομότερο δυνατό στη διάθεση των αρμόδιων αρχών άλλου κράτους μέλους, εφόσον οι πληροφορίες θα μπορούσαν να

(¹) Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 39).

χρησιμοποιηθούν για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση ή δίωξη των τρομοκρατικών εγκλημάτων, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2017/541, στο εν λόγω κράτος μέλος, είτε κατόπιν αιτήσεως είτε αυθόρμητα και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις συναφείς διεθνείς νομικές πράξεις.»

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«7. Η παράγραφος 6 δεν εφαρμόζεται όταν η ανταλλαγή πληροφοριών θα έδιε σε κίνδυνο τρέχουσες έρευνες ή την ασφάλεια ενός φυσικού προσώπου ούτε όταν θα ήταν αντίθετη προς ουσιώδη συμφέροντα της ασφάλειας του κράτους μέλους.

8. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές τους θα λαμβάνουν, μετά τη λήψη των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 6, έγκαιρα μέτρα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ανάλογα με την περίπτωση.»

Άρθρο 23

Θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες

1. Η παρούσα οδηγία δεν μεταβάλλει τις υποχρεώσεις σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται με το άρθρο 6 ΣΕΕ.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται και συνάδουν με τις θεμελιώδεις αρχές τους σχετικά με την ελευθερία του τύπου και άλλων μέσων ενημέρωσης και οι οποίες διέπουν τα δικαιώματα και τις ευθύνες, καθώς και τις διαδικαστικές εγγυήσεις για τον Τύπο ή άλλα μέσα ενημέρωσης, όταν αυτές οι προϋποθέσεις αναφέρονται στον καθορισμό ή τον περιορισμό της ευθύνης.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άρθρο 24

Συνδρομή και στήριξη στα θύματα της τρομοκρατίας

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διεξαγωγή ανακρίσεων ή η άσκηση δίωξης για τα εγκλήματα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία να μην εξαρτώνται από καταγγελία ή κατηγορία προερχόμενη από θύμα τρομοκρατικής πράξης ή άλλο πρόσωπο που υπέστη τις συνέπειές της, τουλάχιστον για πράξεις που τελέστηκαν στο έδαφος του κράτους μέλους.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι λειτουργούν υπηρεσίες στήριξης που ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες των θυμάτων της τρομοκρατίας σύμφωνα με την οδηγία 2012/29/ΕΕ και ότι διατίθενται στα θύματα της τρομοκρατίας αμέσως μετά την τρομοκρατική επίθεση και για όσο διάστημα είναι απαραίτητο. Οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται πέραν, ή ως αναπόσπαστο τμήμα των γενικών υπηρεσιών στήριξης των θυμάτων, που ενδέχεται να ζητούν τη συνδρομή υφιστάμενων φορέων που παρέχουν εξειδικευμένη στήριξη.

3. Οι υπηρεσίες στήριξης έχουν την ικανότητα να παρέχουν συνδρομή και στήριξη στα θύματα της τρομοκρατίας ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες τους. Οι υπηρεσίες είναι εμπιστευτικές, παρέχονται δωρεάν και είναι εύκολα προσβάσιμες από όλα τα θύματα της τρομοκρατίας. Περιλαμβάνουν ιδίως:

α) συναισθηματική και ψυχολογική στήριξη, όπως μετατραυματική υποστήριξη και συμβουλευτική·

β) παροχή συμβουλών και πληροφοριών σχετικά με οποιοδήποτε συναφές νομικό, πρακτικό ή οικονομικό θέμα, μεταξύ άλλων για τη διευκόλυνση της άσκησης του δικαιώματος ενημέρωσης των θυμάτων της τρομοκρατίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26·

γ) συνδρομή κατά την άσκηση αγωγών, όσον αφορά την αποζημίωση θυμάτων της τρομοκρατίας που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται μηχανισμοί ή πρωτόκολλα για την ενεργοποίηση υπηρεσιών στήριξης των θυμάτων της τρομοκρατίας στο πλαίσιο των εθνικών τους υποδομών για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών. Οι εν λόγω μηχανισμοί ή πρωτόκολλα προβλέπουν τον συντονισμό των αρμόδιων αρχών, υπηρεσιών και οργανισμών ώστε να είναι σε θέση να παρέχουν ολοκληρωμένη απάντηση στις ανάγκες των θυμάτων και τα μέλη της οικογένειάς τους αμέσως μετά την τρομοκρατική επίθεση και για όσο διάστημα είναι απαραίτητο, περιλαμβανομένων επαρκών μέσων που διευκολύνουν τον εντοπισμό και την επικοινωνία με τα θύματα και τις οικογένειές τους.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχεται κατάλληλη ιατρική περίθαλψη στα θύματα της τρομοκρατίας αμέσως μετά την τρομοκρατική επίθεση και για όσο διάστημα είναι απαραίτητο. Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να οργανώνουν την παροχή ιατρικής περίθαλψης στα θύματα της τρομοκρατίας σύμφωνα με τα εθνικά τους συστήματα υγειονομικής περίθαλψης.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα θύματα της τρομοκρατίας να έχουν πρόσβαση στο ευεργέτημα της πενίας, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, όταν έχουν την ιδιότητα διαδίκου στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η σοβαρότητα και οι περιστάσεις του ποινικού εγκλήματος λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά τον καθορισμό των όρων και των δικονομικών κανόνων για την παροχή του ευεργετήματος της πενίας στα θύματα της τρομοκρατίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
7. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επιπλέον και με την επιφύλαξη των μέτρων που προβλέπονται στην οδηγία 2012/29/ΕΕ.

Άρθρο 25

Προστασία των θυμάτων της τρομοκρατίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχουν διαθέσιμα μέτρα για την προστασία των θυμάτων της τρομοκρατίας και των μελών των οικογενειών τους, σύμφωνα με την οδηγία 2012/29/ΕΕ. Κατά τον καθορισμό του κατά πόσον και σε ποιο βαθμό θα πρέπει να επωφεληθούν από μέτρα προστασίας κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον κίνδυνο εκφοβισμού και αντεκδίκησης καθώς και στην ανάγκη προστασίας της αξιοπρέπειας και της σωματικής ακεραιότητας των θυμάτων της τρομοκρατίας, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια της εξέτασης ή της κατάθεσής τους.

Άρθρο 26

Δικαιώματα των θυμάτων της τρομοκρατίας που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα θύματα της τρομοκρατίας που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο τελέστηκε το τρομοκρατικό έγκλημα έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά τους, τις διαθέσιμες υπηρεσίες στήριξης και τα συστήματα αποζημίωσης στο κράτος μέλος όπου τελέστηκε το τρομοκρατικό έγκλημα. Εν προκειμένω, τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους ή των φορέων που παρέχουν εξειδικευμένη στήριξη, ώστε να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική πρόσβαση των θυμάτων τρομοκρατίας σε αυτές τις πληροφορίες.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα θύματα της τρομοκρατίας έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες συνδρομής και στήριξης, όπως προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας τους, ακόμη και αν το τρομοκρατικό έγκλημα τελέστηκε σε άλλο κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιου 2002/475/ΔΕΥ

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ αντικαθίσταται έναντι των κρατών μελών που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των συγκεκριμένων κρατών μελών ως προς την ημερομηνία μεταφοράς της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου στο εθνικό δίκαιο.

Σε ό,τι αφορά τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία, οι παραπομπές στην απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 28

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2018. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι τρόποι με τους οποίους γίνεται η παραπομπή αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 29

Υποβολή εκθέσεων

1. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 8 Μαρτίου 2020, έκθεση προς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στην οποία αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2021, έκθεση προς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στην οποία αξιολογεί την προστιθέμενη αξία της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η έκθεση καλύπτει επίσης τον αντίκτυπο της παρούσας οδηγίας στα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες, περιλαμβανομένης της αποφυγής των διακρίσεων, καθώς και στο κράτος δικαίου και στο επίπεδο προστασίας και συνδρομής που παρέχεται στα θύματα της τρομοκρατίας. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την απόφαση 2005/671/ΔΕΥ και κάθε άλλη σχετική πληροφορία για την άσκηση αρμοδιοτήτων δυνάμει της νομοθεσίας περί καταπολέμησης της τρομοκρατίας που αφορά τη μεταφορά και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Με βάση την αξιολόγηση αυτή, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση, εφόσον απαιτείται, σχετικά με τη συνέχεια που ενδείκνυται να δοθεί.

Άρθρο 30

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 31

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 15 Μαρτίου 2017.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. BORG
